

Klima- og miljødepartementet
Avdeling for naturforvaltning,
Postboks 8013 Dep,
0030 Oslo

24.1.2014

Høring – forslag til endringer i naturmangfoldloven kapittel IV om fremmede organismer

FAGUS sender med dette sine kommentarer til de foreslåtte endringene i naturmangfoldloven kapittel IV. I hovedtrekk synes det som om loven vil bli smidigere å forholde seg til, både for lovgiver og for aktørene i grøntanleggssektoren. Vi ønsker å knytte disse kommentarene til de enkelte forslagene:

§ 29:

Åpner for at Kongen i forskrift kan stille krav om melding for bestemte organismer eller grupper av organismer som innføres uten tillatelse etter § 29.

Dersom det stilles krav om melding for innførsel landlevende planter, vil dette bli en byrde som påføres importør. De økonomiske konsekvensene må utredes, og eventuelt krav om melding må samordnes med andre myndigheters krav, f.eks. Mattilsynet.

Ellers er vi glade for at det fortsatt ikke vil kreves tillatelse for innførsel av landlevende planter og biologiske plantevernmidler som er gitt innførselstillatelse i medhold av annet lovverk.

§ 30:

Det er gledelig at departementet i sin begrunnelse for endringer i § 30 skriver at regionale forskjeller og andre samfunnsøkonomiske hensyn tilsier at en forbudsliste forventes å inneholde 20-30 plantearter. Det innebærer at en rekke arter i kategori SE i Svarteliste 2012 dermed ikke automatisk kommer på forbudsliste.

At det nå gis en klar lovhjemmel for en forbudsliste tyder på at forbudsliste i forrige forslag til forskrift ikke var klart hjemlet i loven.

At § 30 omfatter både utsetting og omsetning vil lette byrden for private hageeiere.

§ 31:

De foreslåtte endringene her letter byrden for den som er ansvarlig for utsetting i noen grad. Det er også gledelig at norske treslag unntas § 30 annet ledd.

§ 31 b:

1. Forutsetningen om at aktsomhetsplikten etter § 28 overholdes ligger til grunn for all utsetting. Det er ikke urimelig, men krever mye av hageeiere og av myndighetene som har plikt til å opplyse hageeierne om innhold og betydning av § 28.
2. Det er ikke bare private som er ansvarlig for utsetting av planter i private hager. I økende grad blir hager planlagt og anlagt av profesjonelle. Det virker rart å ikke stille samme krav til profesjonelle når de jobber i områder som er definert i § 31 b og § 31 d.

§ 31 d, se punkt 2. over.

§ 31 f. Kongen kan i forskrift tillate utsetting av planter i nærmere bestemte områder, her nevnes spesielt i nærings- og transportutbyggings-områder. Det kan da settes krav om melding.

Det er gledelig at det ikke nødvendigvis skal være søknadsplikt for utsetting av planter i denne typen områder. Imidlertid kan krav om melding påføre aktørene økt byråkrati og økte kostnader, men det er mindre byrdefullt enn å søke om tillatelse.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Et forbud mot omsetning av plantearter som kommer på forbudsliste vil ramme planteprodusenter, avhengig av hvilke arter de oppformerer og dyrker.

Departementet legger til grunn at økonomiske konsekvenser av forbud vil bli utredet i forskriftsarbeidet. Det er bra at det kan være aktuelt med overgangsordninger for å redusere tap. Imidlertid er det viktig å påpeke at planteskolenes produkter er i sterk konkurranse med utenlandsk import. Ingen er tjent med at ikke norsk planteskolenæring overlever. Dette må vektlegges sterkt i forskriftsarbeidet, og både overgangsordninger og dekning av direkte tap som følge av forskriften må overveies.

Departementet mener også at forbud og andre begrensninger vil kunne stimulere til produksjon av stedegne arter og alternative planter. Utvalgsarbeid er omfattende, det krever langsiktighet og ressurser. Dette er ikke en byrde norsk planteskolenæring kan bære alene. En omlegging av sortiment er av samfunnsmessig betydning, og krever også at samfunnet bidrar økonomisk til en slik utvikling.

Med vennlig hilsen

Hege Abrahamsen
Daglig leder i FAGUS

Høringssvaret er også sendt som epost til Linn-Helmich.Pedersen@md.dep.no.